

พระธรรมดาเนียล - เล่มที่เก้าสิบสี่

การเปิดเผยกรอบแห่งคำพยากรณ์:

การทำความเข้าใจอำนาจสามประการที่นำไปสู่อารมาเกิดดอน

Jeff Pippenger

2024-02-27

กรอบคำพยากรณ์ที่วิลเลียม มิลเลอร์ได้นำมาประยุกต์ใช้นั้น

คือโครงสร้างของอำนาจสองประการที่ก่อความรุกราน ได้แก่ โรมนอกศาสนา ตามมาด้วยโรมสันตะปาปา

กรอบคำพยากรณ์ที่ Future for America นำมาประยุกต์ใช้นั้น

คือโครงสร้างของอำนาจสามประการที่ก่อความรุกราน ได้แก่ โรมนอกศาสนา ตามมาด้วยโรมสันตะปาปา

และจากนั้นโปรเตสแตนต์ที่เสื่อมทราม การสำแดงทั้งสามของโรมคืออำนาจสามประการที่ก่อความรุกรานนั่นเอง

ได้แก่ พญามังกร สัตว์ร้าย และผู้พยากรณ์เท็จ กรอบดังกล่าวได้รับการตระหนักในวงสำคัญผ่านการต่อต้าน

ที่ถูกนำมาต่อสู้กับความสว่างแห่งหกข้อสุดท้ายของพระธรรมดาเนียลบทที่สิบเอ็ด ซึ่งถูกเปิดเผยใน ๓

เวลาแห่งที่สุดปลายในปี 1989.

การปรากฏสองประการแรกของโรมบ่งชี้องค์ประกอบเชิงพยากรณ์ของโรมสมัยใหม่

ซึ่งเป็นการปรากฏประการที่สามและสุดท้ายของโรม

โรมสมัยใหม่บ่งชี้โครงสร้างของอำนาจข่มเหงสามประการขั้นสุดท้ายในยุคสุดท้าย ที่สัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด

แต่แตกต่างกันอย่างชัดเจน คือการปรากฏสามประการของบาบิโลน ประการแรกคือบาเบลของนิมโรด

ประการที่สองคือบาบิโลนของเนบูคัดเนสซาร์และเบลชัสซาร์

พยานเชิงพยากรณ์ทั้งสองนั้นร่วมกันบ่งชี้ลักษณะเชิงพยากรณ์ของบาบิโลนสมัยใหม่

แม้ว่าในระดับหนึ่งโรมสมัยใหม่และบาบิโลนสมัยใหม่จะเป็นสิ่งเดียวกัน

แต่การปรากฏสามประการของบาบิโลนกำลังบ่งชี้ถึงการล่มสลายครั้งสุดท้ายของบาบิโลน

และความเยอหยิ่งของมนุษย์แห่งบาบ

การล่มสลายของบาบิโลนเป็นหัวข้อใหญ่และเฉพาะเจาะจงในคำพยากรณ์แห่งพระคัมภีร์

เช่นเดียวกับความเยอหยิ่งของสมเด็จพระสันตะปาปาแห่งกรุงโรม ในพระธรรมวิวรณ์ บทที่สิบเอ็ด

ทูตสวรรค์องค์หนึ่งในบรรดาผู้ที่เหวอหงซึ่งภัยพิบัติเจ็ดประการสุดท้าย

ได้มาเพื่อชี้เฉพาะถึงการพิพากษาบาบิโลน ซึ่งเป็นอีกถ้อยคำหนึ่งที่หมายถึงการล่มสลายของนาง.

แล้วมีทูตสวรรค์องค์หนึ่งในเจ็ดองค์ผู้ถือขันทั้งเจ็ดมาพูดกับข้าพเจ้า กล่าวว่า "จงมานี่เถิด

เราจะสำแดงแก่ท่านถึงการพิพากษาหญิงแพศยาผู้ยิ่งใหญ่ที่นั่งอยู่บนน้ำมากหลาย

ซึ่งกษัตริย์ทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลกได้ล่วงประเวณีกับนาง

และชาวแผ่นดินโลกก็ได้เมาเมาด้วยเหล้าองุ่นแห่งการล่วงประเวณีของนาง"

แล้วท่านก็พาข้าพเจ้าไปในพระวิญญูณยังถิ่นทุรกันดาร

และข้าพเจ้าเห็นหญิงคนหนึ่งนั่งอยู่บนสัตว์ร้ายสีแดงเข้ม ซึ่งเต็มไปด้วยนามแห่งการหมิ่นประมาทพระเจ้า

มีเจ็ดหัวและสิบเขา วิวรณ์ 17:1-3

ภารกิจของทูตสวรรค์คือการสำแดงแก่ยอห์นถึงการพิพากษาหญิงผู้มีความ "ลึกลับ บาบิโลน"

เขียนไว้บนหน้าผากของนาง

และหญิงนั้นนั่งห่มด้วยสีม่วงและสีแดงเข้ม ประดับด้วยทองคำและเพชรพลอยกับไข่มุก

และในมือของนางมีถ้วยทองคำใบหนึ่ง

เต็มไปด้วยสิ่งน่าสะอิดสะเอียนและมลทินแห่งการล่วงประเวณีของนาง และที่หน้าผากของนางมีชื่อหนึ่งเขียนไว้ว่า “ชื่อล้าสิก บาบิโลนมหานคร แม่แห่งหญิงแพศยาและสิ่งน่าสะอิดสะเอียนของแผ่นดินโลก” และข้าพเจ้าเห็นหญิงนั้นเมามายด้วยโลหิตของบรรดาวิสุทธิชน และด้วยโลหิตของบรรดาพยานฝ่ายพระเยซู และเมื่อข้าพเจ้าเห็นนาง ข้าพเจ้าก็ประหลาดใจอย่างยิ่ง Revelation 17:4–6.

กลไกทางภูมิรัฐศาสตร์ซึ่งอำนาจสันตะปาปาใช้ในวาระสุดท้ายเพื่อข่มเหงผู้ที่นางเห็นว่าเป็นพวกนอกรีตนั้น ได้รับการแทนด้วย “สัตว์ร้ายสีแดงเข้ม ตัวนั้นเต็มไปด้วยชื่อนินทาพระเจ้า มีเจ็ดหัวและสิบเขา” ชื่อเท็จจริงที่ว่านางกำลังนั่งอยู่บนสัตว์ร้ายนั้นแสดงให้เห็นว่านางเป็นผู้ควบคุมสัตว์ร้าย ดังเช่นผู้ขี่ม้าควบคุมม้าอยู่ฉะนั้น

และหญิงนั้นซึ่งท่านเห็น คือมหานครนั้น ซึ่งครอบครองเหนือบรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก วิวรณ์ 17:8

“สัตว์ร้ายสีแดงเข้มที่มีเจ็ดเศียรและสิบเขา” คือโรมสมัยใหม่ และเป็นสัญลักษณ์แทนโครงสร้างทางภูมิรัฐศาสตร์ ที่หญิงนั้นใช้ขณะข่มเหงบรรดาผู้สวดชื่อของพระเจ้าในยุคสุดท้าย หญิงนั้นคือบาบิโลนสมัยใหม่ นครใหญ่ที่กระทำการล่วงประเวณีและครอบครองเหนือบรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก การสำแดงสองประการแรกของบาบิโลน ซึ่งมีบาเบลในปฐมกาลบทที่สิบเอ็ด และบาบิโลนในดาเนียลบทที่สี่และห้า เป็นตัวแทน บรรยายถึงความเย่อหยิ่งและการล่มสลายของบาบิโลนสมัยใหม่ในยุคสุดท้าย หญิงที่ถูกพิพากษาในวิวรณ์บทที่สิบเจ็ด คือบาบิโลนสมัยใหม่ และสัตว์ร้ายที่นางครอบครองอยู่นั้นคือโรมสมัยใหม่ นางได้กระทำการล่วงประเวณีกับบรรดากษัตริย์ และร่วมกันนั้นพวกเขาเป็นเนื้อเดียวกัน

เหตุฉะนั้น ผู้ชายจะละบิดามารดาของตน และจะผูกพันอยู่กับภรรยาของตน และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้ออันเดียวกัน ปฐมกาล 2:24

แม้ว่าทั้งสองจะเป็นหนึ่งเดียวกัน แต่องค์ประกอบเชิงพยากรณ์บางประการของโรมสมัยใหม่และบาบิโลนสมัยใหม่ ได้ถูกแยกไว้ต่างหากในพระวจนะของพระเจ้า เรื่องราวของบาบิโลนสมัยใหม่ ดังที่ได้รับการสถาปนาไว้โดยพยานสองคนคือ บาเบลและบาบิโลน ว่าด้วยความเย่อหยิ่งของนาง และการล่มสลายครั้งสุดท้ายของนาง ในหกข้อสุดท้ายของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด กษัตริย์แห่งทิศเหนือถูกใช้เป็นภาพแทนของสันตะปาปา สมเด็จพระสันตะปาปาแห่งกรุงโรมคือผู้แทนของซาตานบนแผ่นดินโลก

“เพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์และเกียรติยศฝ่ายโลก คริสตจักรถูกชักนำให้แสวงหาความโปรดปรานและการสนับสนุนจากบรรดาผู้ยิ่งใหญ่แห่งพิภพ และเมื่อได้ปฏิเสธพระคริสต์เช่นนี้แล้ว นางก็ถูกชักจูงให้ยอมถวายความภักดีต่อผู้แทนของซาตาน—คือบิชอปแห่งกรุงโรม” The Great Controversy, 50.

ซาตานปรารถนาจะเป็นพระเจ้า และความมุ่งประสงค์ของเขาคือยึดครองบัลลังก์ทางการเมืองและทางศาสนาของพระเจ้า

โอ ลูซิเฟอร์ บุตรแห่งรุ่งอรุณเอ๋ย เจ้าตกจากฟ้าสวรรค์ลงมาได้อย่างไร! เจ้าถูกโค่นลงถึงพื้นดินได้อย่างไร คือผู้ที่ได้กระทำให้บรรดาประชาชาติอ่อนกำลังลง! เพราะเจ้าได้กล่าวในใจของเจ้าว่า ข้าจะขึ้นไปบนสวรรค์ ข้าจะยกบัลลังก์ของข้าขึ้นเหนือดวงดาวทั้งหลายของพระเจ้า

ข้าจะนั่งบนภูเขาแห่งขุมนม ณ ที่ไกลสุดฝายเหนือ ข้าจะขึ้นไปเหนือความสูงของหมู่เมฆ
ข้าจะเป็นเหมือนองค์ผู้สูงสุด อิสยาห์ 14:12-14

ซาตานปรารถนาที่จะยกบัลลังก์ของตนขึ้นสูง (ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แห่งการปกครองของกษัตริย์)
“เหนือดวงดาวทั้งหลายของพระเจ้า” ดวงดาวของพระเจ้าคือเหล่าทูตสวรรค์
และเป็นภาพแทนของกลไกแห่งการปกครองของพระเจ้า ซาตานปรารถนาที่จะ “ประทับด้วย”
“บนภูเขาแห่งขุมนมชน ณ ฝายเหนือ” ขุมนมชนนั้นคือคริสตจักร และตั้งอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม ซึ่งอยู่ ณ
ฝายเหนือ การประทับบนบัลลังก์ ณ “ฝายเหนือ” ก็คือการเป็นกษัตริย์แห่งทิศเหนือ
พระคริสต์ทรงเป็นกษัตริย์แห่งทิศเหนือที่แท้จริง ผู้ทรงเป็นกษัตริย์เหนือการปกครองของพระเจ้าด้วย
ซาตานปรารถนาที่จะ “เป็นเหมือนองค์ผู้สูงสุด”

บทเพลงและสดุดีสำหรับบุตรทั้งหลายของโคราห์ พระยาห์เวห์ทรงยิ่งใหญ่
และทรงสมควรได้รับการสรรเสริญอย่างยิ่ง ในเมืองแห่งพระเจ้าของเรา บนภูเขาบริสุทธิ์ของพระองค์
ภูเขาศิโยนงดงามด้วยที่ตั้ง เป็นความชื่นชมยินดีของพิภพทั้งสิ้น อยู่ทางด้านเหนือ
เป็นนครของกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ พระเจ้าทรงเป็นที่รู้จักในพระราชวังทั้งหลายของนครนั้นว่าเป็นที่สถิตย์ สดุดี
48:1-3

ผู้แทนของซาตานบนแผ่นดินโลกคือบิชอปแห่งโรม (พระสันตะปาปา) ในหกข้อสุดท้ายของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด
ได้พรรณนาถึงการขึ้นสู่อำนาจครั้งสุดท้ายและการล่มสลายของพระสันตะปาปาแห่งโรม
และในคืนนั้นพระสันตะปาปาถูกแสดงไว้ในฐานะกษัตริย์ฝายเหนือ
พระองค์ทรงเป็นประมุขของคริสตจักรคาทอลิก และคำว่า “คาทอลิก” หมายถึงสากล
เพื่อให้ซาตานปลอมแปลงบัลลังก์ทั้งสองของพระคริสต์ (ฝายการเมืองและฝายศาสนา)
ซาตานจึงได้สร้างคริสตจักรคาทอลิกขึ้นเพื่อให้มีระบบศาสนาระดับโลกไว้ใช้
เมื่อมันเริ่มการปลอมตัวเป็นพระคริสต์ในยุคสุดท้าย

“การประนีประนอมระหว่างลัทธินอกศาสนากับศาสนาคริสต์นี้ส่งผลให้เกิดการพัฒนาของ ‘คนบาป’
ซึ่งคำพยากรณ์ได้บอกล่วงหน้าว่าจะต่อต้านและยกตนขึ้นเหนือพระเจ้า ระบบศาสนาเทียมเท็จอันมหึมานั้น
คือผลงานชิ้นเอกแห่งอำนาจของซาตาน—เป็นอนุสรณ์แห่งความพยายามของมันที่จะขึ้นนั่งบนพระที่นั่งเพื่อ
ปกครองโลกตามความประสงค์ของมันเอง” The Great Controversy, 50.

ซาตานได้สร้างระบบศาสนาทั่วโลกขึ้น และโครงสร้างทางการเมืองทั่วโลกด้วย
เพื่อปลอมแปลงบัลลังก์แห่งอำนาจทั้งสองซึ่งกษัตริย์เหนือที่แท้จริงประทับอยู่เหนือบัลลังก์นั้น
กษัตริย์สิบองค์แห่งวิวรณ์บทที่สิบเจ็ด
ซึ่งหญิงแพศยากระทำการล่วงประเวณีด้วยและปกครองเหนือในวาระสุดท้าย
เป็นภาพแทนสัตว์ร้ายที่มีเจ็ดศีรษะและสิบเขา ซึ่งอยู่ใต้การครอบครองของหญิงผู้นั้นผู้มีคำว่า BABYLON
เขียนไว้ที่หน้าผากของนาง ในบทที่สิบเจ็ด กษัตริย์สิบองค์นั้น “จะเกลียดชังหญิงแพศยานั้น
และจะกระทำให้นางรกร้างและเปลือยเปล่า และจะกินเนื้อของนาง และเผานางเสียด้วยไฟ” ดังนั้น
การพิพากษาของนางจึงถูกพรรณนาไว้
การสำแดงทั้งสามของบาบิโลนกำลังชี้ให้เห็นการล่มสลายครั้งสุดท้ายของบาบิโลน
การสำแดงทั้งสามของโรมกำลังชี้ให้เห็นโครงสร้างทางการเมืองซึ่งนางปกครองอยู่

ข่าวสารของทูตสวรรค์สามองค์ในพระธรรมวิวรณ์ บทที่สิบสี่
กล่าวถึงการล่มสลายครั้งสุดท้ายของบาบิโลนสมัยใหม่ เช่นเดียวกับในพระธรรมดาเนียล บทที่สิบเอ็ด
ข้อสี่สิบสี่และข้อสี่สิบห้า การล่มสลายครั้งสุดท้ายของนางได้รับการกล่าวอ้างถึงในพระธรรมวิวรณ์ บทที่สิบเจ็ด
แต่ได้มีการบรรยายไว้อย่างจำเพาะยิ่งกว่าในบทที่สิบแปด ภาพพจน์ในพระธรรมดาเนียล บทที่สิบเอ็ด

เกี่ยวกับการล่มสลายครั้งสุดท้ายของบาบิโลนสมัยใหม่
พร้อมด้วยภาพประกอบจากข่าวสารของทูตสวรรค์สามองค์ในบทที่สิบสี่
และคำพรรณนาเรื่องการล่มสลายครั้งสุดท้ายในบทที่สิบเจ็ดและบทที่สิบแปด
จะต้องถูกนำมาประกอบเข้าด้วยกัน ที่ละบรรทัด บรรทัดแล้วบรรทัดเล่า ในพระธรรมดาเนียล บทที่สิบเอ็ด
การล่มสลายครั้งสุดท้ายของบาบิโลนสมัยใหม่ถูกระบุว่าเกิดขึ้นพร้อมกับที่นางไม่ได้รับความช่วยเหลือเลย

และเขาจะตั้งพลับพลาของราชินีเวสน์ของตนไว้ระหว่างทะเลทั้งหลาย ณ ภูเขาบรียูธอันรุ่งโรจน์นั้น
แต่เขาจะมาถึงวาระสุดท้ายของตน และจะไม่มีผู้ใดช่วยเขาได้ ดาเนียล 11:45

ในข้อถัดไป มีคาเอลทรงลุกขึ้น และเวลาทดลองของมนุษย์ก็สิ้นสุดลง ข้อนี้เริ่มต้นด้วยถ้อยคำว่า
“และในเวลานั้น” เมื่อบาบิโลนยุคปัจจุบันล่มสลาย เวลาทดลองของมนุษย์ก็สิ้นสุดลง
และนางก็ตายอย่างเดี๋ยวยาย ทูตสวรรค์องค์ที่สามชี้ให้เห็นการสิ้นสุดของเวลาทดลอง
เพราะเขาระบุว่าโลกได้ถูกแบ่งออกเป็นคนสองจำพวก คือผู้ที่มีเครื่องหมายของสัตว์ร้าย
และผู้ที่มีตราประทับของพระเจ้า ในเวลานั้น พระพิโรธของพระเจ้าจะถูกเทลงเหนือบาบิโลนยุคปัจจุบัน
และเหนือบรรดาผู้ที่ได้รับเครื่องหมายแห่งอำนาจของนาง

และทูตสวรรค์องค์ที่สามได้ตามมาภายหลัง และกล่าวด้วยเสียงอันดังว่า
ถ้าผู้ใดนมัสการสัตว์ร้ายและรูปของมัน และรับเครื่องหมายของมันไว้ที่หน้าผากของตน หรือที่มือของตน
ผู้นั้นจะต้องดื่มเหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธของพระเจ้า
ซึ่งเทออกโดยไม่เจือปนลงในถ้วยแห่งความกริ้วของพระองค์ และผู้นั้นจะต้องถูกทรมานด้วยไฟและกำมะถัน
ต่อหน้าทูตสวรรค์บริสุทธิทั้งหลาย และต่อพระพักตร์พระเมษโปดก
และคว้นแห่งการทรมานของเขาทั้งหลายก็ลอยขึ้นไปเป็นนิตย์นิรันดร์
และบรรดาผู้ที่นมัสการสัตว์ร้ายและรูปของมัน และผู้ใดก็ตามที่รับเครื่องหมายแห่งชื่อของมันไว้
จะไม่มีการพักผ่อนทั้งกลางวันและกลางคืน นี่แหละคือความอดทนพากเพียรของบรรดาวิสุทธิชน;
คือบรรดาผู้ที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และความเชื่อของพระเยซู วิวรณ์ 14:9-12

ในพระธรรมวิวรณ์ บทที่สิบแปด
การพิพากษาหญิงแพศยาผู้ยิ่งใหญ่ถูกพรรณนาไว้ว่าเป็นการพิพากษาที่ดำเนินไปเป็นลำดับ ซึ่งเริ่มต้น ณ
กฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า
เมื่อเสียงที่สองทรงเรียกฝูงแกะอีกพวกหนึ่งของพระเจ้าให้ออกมาจากบาบิโลน ครั้นถึงข้อยี่สิบเอ็ด
การสิ้นสุดแห่งเวลาทดลองก็ถูกระบุไว้
จึงชี้ให้เห็นว่าช่วงเวลาตั้งแต่กฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้าในสหรัฐอเมริกา
จนถึงเวลาที่มีคาเอลทรงลุกขึ้นนั้น เป็นช่วงเวลาที่การพิพากษาบาบิโลนสมัยใหม่ได้บังเกิดขึ้น
ท่ามกลางห้วงเวลาแห่งการกดขี่ข่มเหงอย่างใหญ่ยิ่ง.

แล้วทูตสวรรค์องค์หนึ่งผู้ทรงฤทธิ์ได้ยกก้อนหินก้อนหนึ่งขึ้น ซึ่งใหญ่ดุจหินไม่ก้อนใหญ่
และเหวี่ยงลงไปในทะเล พลาทกล่าวว่า “มหานครบาบิโลนนั้นจะถูกเหวี่ยงลงด้วยความรุนแรงฉับนั้น
และจะไม่ถูกพบอีกเลย และเสียงของนักคิดพิณ และนักดนตรี และนักเป่าปี่ และนักเป่าแตร
จะไม่ได้ยินในเจ้าอีกเลย และช่างฝีมือใด ๆ ไม่ว่าฝีมือแขนงใด จะไม่ถูกพบในเจ้าอีกเลย
และเสียงของหินไม่จะได้ยินในเจ้าอีกเลย และแสงของตะเกียงจะไม่ส่องในเจ้าอีกเลย
และเสียงของเจ้าบ่าวกับเจ้าสาวจะไม่ได้ยินในเจ้าอีกเลย
เพราะบรรดาพ่อค้าของเจ้าเป็นผู้ใหญ่ของแผ่นดินโลก
เพราะบรรดาประชาชาติทั้งสิ้นถูกล่อลวงด้วยเวทมนตร์ของเจ้า
และในนครนั้นได้พบโลหิตของบรรดาผู้พยากรณ์ และของวิสุทธิชนทั้งหลาย
และของคนที่ถูกประหารบนแผ่นดินโลก” วิวรณ์ 18:21-24

การเหวี่ยงก้อนหินลง การทำให้เสียงของนักดนตรีและคนงานเงียบไป การดับประทีป และการทำให้เสียงของเจ้าสาวและเจ้าบ่าวเงียบไป ล้วนเป็นส่วนหนึ่งที่ยกมาจากพันธสัญญาเดิม ซึ่งเป็นภาพแทนการสิ้นสุดแห่งเวลาทดลองใจ

เมื่อบทที่สิบเอ็ดของพระธรรมดาเนียลถูกวางทับเชิงพยากรณ์ลงบนวิวรณ์บทที่สิบสามและสิบสี่ และจากนั้นพระธรรมตอนทั้งสองนี้ถูกวางทับลงบนวิวรณ์บทที่สิบเจ็ดและสิบแปด เราก็จะพบเส้นคำพยากรณ์สามเส้นซึ่ง นอกเหนือจากความจริงอื่น ๆ แล้ว ยังเป็นภาพแทนการล่มสลายครั้งสุดท้ายของบาบิโลนสมัยใหม่ด้วย แต่ละเส้นทั้งสามนั้นเป็นภาพแทนอำนาจสามประการที่ร่วมกันนำโลกไปสู่อาร์มาเกิดตอนดาเนียลบทที่สิบเอ็ดกำลังชี้ระบุสัตว์ร้าย (สันตะปาปา) วิวรณ์บทที่สิบสามและสิบสี่นำเสนอประวัติศาสตร์เดียวกันนั้น แต่จากมุมมองของผู้พยากรณ์เทีจ (สหรัฐอเมริกา) ส่วนวิวรณ์บทที่สิบเจ็ดและสิบแปดชี้ระบุเส้นคำพยากรณ์เดียวกันนั้น แต่ประวัติศาสตร์ที่ถูกนำเสนอในที่นั้นมุ่งเน้นไปที่พญานาค (สหประชาชาติ)

แต่ละเส้นทั้งสามเริ่มต้น ณ เวลาอวสานในปี 1798 ข้อสี่สิบของดาเนียลบทที่สิบเอ็ดเริ่มต้นด้วยถ้อยคำว่า "And at the time of the end." "เวลาอวสาน" ที่ตอนต้นของข้อนั้นคือปี 1798 และเมื่อข้อนั้นสำเร็จเป็นจริงในปี 1989 เวลานั้นก็เป็น "เวลาอวสาน" ด้วยเช่นกัน เพราะพระเยซูทรงใช้วสานเพื่ออธิบายจุดเริ่มต้น และทรงใช้จุดเริ่มต้นเพื่ออธิบายอวสาน เมื่อพระองค์ประสงค์จะทรงลงพระนามรับรองข้อเทีจจริงสำคัญประการหนึ่ง ชีสเตอร์ไวท์บอกแก่เราว่า วิวรณ์บทที่สิบสามก็เริ่มต้นในปี 1798 เช่นกัน

"และเมื่อพระสันตะปาปา ซึ่งถูกริบเอาอำนาจของตนไป ถูกบีบบังคับให้ยุติการข่มเหง ยอห์นก็ได้เห็นอำนาจใหม่หนึ่งกำลังก่อขึ้นมา เพื่อสะท้อนเสียงของพญานาค และดำเนินงานอันโหดร้ายและเป็นการหมิ่นประมาทพระเจ้าแบบเดียวกันต่อไป อำนาจนี้ ซึ่งเป็นอำนาจสุดท้ายที่จะทำสงครามต่อสู้กับคริสตจักรและพระบัญญัติของพระเจ้า ได้รับการเป็นสัญลักษณ์โดยสัตว์ร้ายที่มีเขาเหมือนลูกแกะ" Signs of the Times, November 1, 1899.

แนวคำพยากรณ์ที่เริ่มต้นในข้อที่สี่สิบของดาเนียลบทที่สิบเอ็ดในปี ค.ศ. 1798 ดำเนินต่อไปจนกว่าช่วงเวลาแห่งการทดลองของมนุษย์จะสิ้นสุดลงเมื่อมีคาเอลทรงลุกขึ้น แนวคำพยากรณ์ที่เริ่มขึ้นในปี ค.ศ. 1798 "เมื่ออำนาจสันตะปาปา ซึ่งถูกช่วงชิงกำลังอำนาจของตนไป ถูกบังคับให้ยุติการข่มเหง" และสิ้นสุดลงด้วยการที่พระพิโรธของพระเจ้าถูกเทลงเหนือบรรดาผู้ที่ได้รับ "เครื่องหมาย" แห่งสิทธิอำนาจของสันตะปาปา ในวิวรณ์บทที่สิบเจ็ด เมื่อทูตสวรรค์มาหา ยอห์นเพื่อสำแดงแก่ท่านถึงการพิพากษาหญิงแพศยาแห่งสันตะปาปา ยอห์นก็ถูกพาไปจนถึงที่สุดปลายของ "ถิ่นทุรกันดาร" ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนประวัติศาสตร์ตั้งแต่ปี ค.ศ. 538 จนถึง 1798 เมื่อถูกวางไว้ฝ่ายวิญญาณในปี ค.ศ. 1798 ยอห์นจึงบันทึกการพิพากษาบาบิโลนสมัยใหม่ ซึ่งเริ่มต้นด้วยเสียงที่สองแห่งวิวรณ์บทที่สิบแปด อันประกาศว่าอำนาจสันตะปาปาได้ทำให้ถ้วยแห่งเวลาทดลองของนางเต็มแล้ว และการพิพากษาของนางก็ดำเนินต่อไปจนกว่าช่วงเวลาแห่งการทดลองจะสิ้นสุดลง เมื่อไม่เห็นถูกโยนลงสู่ทะเล

ที่ละบรรทัด บรรทัดทั้งสามนี้ชี้ให้เห็นการล่มสลายครั้งสุดท้ายของบาบิโลนสมัยใหม่ ผู้ซึ่งได้กระทำการล่วงประเวณีกับกษัตริย์ทั้งหลายแห่งโรมสมัยใหม่ ดาเนียลบทที่สิบเอ็ดเป็นพยานถึงสันตะปาปา ซึ่งได้รับการแทนไว้เป็นกษัตริย์แห่งทิศเหนือ วิวรณ์บทที่สิบสามและสิบสี่เป็นพยานถึงผู้พยากรณ์เทีจ

และบทที่สิบเจ็ดและสิบแปดเป็นพยานถึงบทบาทของพญานาค (กษัตริย์สิบองค์) โครงสร้างคำพยากรณ์ที่ Future for America ใช้อยู่บนพื้นฐานของอำนาจทั้งสามที่นำโลกไปสู่อารีมาเกตดอน

พยานทั้งสองแห่งบาเบลและบาบิโลนชี้ให้เห็นลักษณะเชิงพยากรณ์ของบาบิโลนสมัยใหม่ พยานทั้งสองนั้นกล่าวถึงความเยอหยิ่งของผู้นำฝ่ายสันตะปาปา ผู้ซึ่งอ้างตนว่าเป็นคริสเตียนและนั่งลงในพระวิหารของพระเจ้า พร้อมทั้งประกาศว่าตนเองเป็นพระเจ้า พยานทั้งสองนั้นยังชี้ให้เห็นถึงการล่มสลายครั้งสุดท้ายของเขาด้วยการยกตนขึ้นของสันตะปาปาและการล่มสลายครั้งสุดท้ายของเขา ตามที่ได้แสดงไว้ในการสำแดงทั้งสามของบาบิโลน คือสิ่งที่สถาปนาชนิดแห่งประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์นั้น

และในกาลเหล่านั้น จะมีคนเป็นอันมากลุกขึ้นต่อสู้กษัตริย์แห่งทิศใต้ อีกทั้งพวกปล้นสะดมแห่งชนชาติของเจ้าจะยกตนขึ้นเพื่อให้มีมิตนั้นสำเร็จ แต่เขาทั้งหลายจะล้มลง ดาเนียล 11:14

เราจะพิจารณาการสำแดงทั้งสามประการของบาบิโลนต่อไปในบทความถัดไป

และข้าพเจ้าได้ยินเสียงอีกเสียงหนึ่งจากสวรรค์กล่าวว่า จงออกมาจากนครนั้นเถิด ประชากรของเรา เพื่อเจ้าทั้งหลายจะไม่มีส่วนในบาปของนาง และจะไม่ต้องรับภัยพิบัติของนางด้วย เพราะบาปของนางกองสูงขึ้นไปถึงสวรรค์แล้ว และพระเจ้าได้ทรงระลึกถึงความอธรรมของนาง จงตอบแทนนางตามที่นางได้ตอบแทนเจ้า และจงทวีคูณแก่นางเป็นสองเท่าตามการกระทำของนาง ในถ้วยซึ่งนางได้ผสมไว้ จงผสมให้นางเป็นสองเท่า นางได้ยกย่องตนเองและดำรงชีวิตอย่างฟุ่มเฟือยมากเพียงใด ก็จงให้ความทรมาณและความโศกเศร้าแก่นางมากเพียงนั้น เพราะนางกล่าวในใจของนางว่า ข้าพเจ้าเป็นราชินี และมีไขหญิงม่าย และจะไม่เห็นความโศกเศร้าเลย ฉะนั้น ภัยพิบัติของนางจะมาถึงในวันเดียว คือความตาย ความโศกเศร้า และการกัณดารอาหาร และนางจะถูกเผาผลาญด้วยไฟอย่างสิ้นเชิง เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าผู้ทรงพิพากษานางนั้นทรงฤทธานุภาพ วิวรณ์ 18:4-8